

ສຶກສາ ແລະ ພັດທະນາຮູບແບບການຮຽນຮູ້ແບບລົງມືປະຕິບັດ (Active Learning)

ລະດັບມັດທະຍົມສຶກສາ ໃນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ

ມະນີຍົມ ດອກດວງນາລີ, ສິດທິໄຊ ໄຊຍະວົງ, ເພັດສະໝອນ ແກ້ວພູທອງ ແລະ ສຸກ ແສງສຸລິຍາ

ຫ້ອງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ພະນັກງານ, ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ

ອີເມວ: m.dokduangnaly@nuol.edu.la

ຂໍ້ມູນບົດຄວາມ:	ວັນທີສົ່ງ	ວັນທີປັບປຸງ	ວັນທີຕອບຮັບ	ວັນທີອອນລາຍ
	16/10/2025	10/12/2025	29/12/2025	29/01/2026

ບົດຄັດຫຍໍ້

ໃນການຄົ້ນຄວ້າຄັ້ງນີ້, ຈຸດປະສົງຫຼັກ ແມ່ນເພື່ອ: 1) ພັດທະນາຮູບແບບການຮຽນຮູ້ແບບລົງມືປະຕິບັດລະດັບມັດທະຍົມສຶກສາ ໃນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ; ປຽບທຽບຜົນສໍາເລັດທາງການຮຽນຂອງຜູ້ຮຽນກ່ອນ ແລະ ຫຼັງການຈັດການຮຽນ-ການສອນດ້ວຍຮູບແບບການຮຽນຮູ້ແບບລົງມືປະຕິບັດ ແລະ 3) ສຶກສາຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຂອງນັກຮຽນລະດັບມັດທະຍົມສຶກສາ ທີ່ມີຕໍ່ການຈັດການຮຽນ-ການສອນດ້ວຍຮູບແບບການຮຽນຮູ້ແບບລົງມືປະຕິບັດ. ການຄົ້ນຄວ້າຄັ້ງນີ້ ແມ່ນການຄົ້ນຄວ້າແບບທົດລອງຕາມແບບແຜນການຄົ້ນຄວ້າແບບກຸ່ມດຽວ ມີການສອບເສັງກ່ອນຮຽນ ແລະ ຫຼັງຮຽນ. ກຸ່ມທົດລອງທີ່ໃຊ້ໃນການຄົ້ນຄວ້າແມ່ນນັກຮຽນຊັ້ນ ມ.7 ສິກຮຽນ 2024-2025 ຈໍານວນ 1 ຫ້ອງ, ມີນັກຮຽນ 24 ຄົນ, ຍິງ 12 ຄົນ. ເຊິ່ງເລືອກມາດ້ວຍວິທີສຸ່ມແບບເຈາະຈົງ. ເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ໃນການຄົ້ນຄວ້າຄັ້ງນີ້ ປະກອບມີ ບົດສອນວິຊາສຶກສາພົນລະເມືອງ ຈໍານວນ 3 ບົດ, ແຕ່ລະບົດໃຊ້ເວລາສອນ 4 ຊົ່ວໂມງ ລວມທັງໝົດ 12 ຊົ່ວໂມງ, ແບບທົດສອບຍ່ອຍແບບປາລະໄນມີ 3 ຕົວເລືອກໃນຊຸດບົດສອນ ຈໍານວນ 3 ຊຸດ, ແບບທົດສອບວັດຜົນ. ສໍາເລັດທາງການຮຽນແບບປາລະໄນມີ 4 ຕົວເລືອກ ຈໍານວນ 25 ຂໍ້. ນອກຈາກນີ້, ຄະນະຜູ້ຄົ້ນຄວ້າ ຍັງໄດ້ນໍາເອົາແນວຄິດການຮຽນຮູ້ແບບລົງມືປະຕິບັດ ເພື່ອທົດລອງສິດສອນກັບນັກຮຽນອີກ 2 ຫ້ອງ ຄື: ນັກຮຽນຫ້ອງ ມ. 4 ແລະ ນັກຮຽນຫ້ອງ ມ. 6 ເພື່ອຮັບຮູ້ຄວາມຄິດເຫັນເພີ່ມເຕີມຈາກຜູ້ຮຽນລະດັບ

ມັດທະຍົມສຶກສາໃນຊັ້ນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ຜົນການຄົ້ນຄວ້າພົບວ່າ: 1) ຮູບແບບການຈັດການຮຽນແບບລົງມືປະຕິບັດ ຕາມຄວາມຄິດເຫັນຂອງຜູ້ຊ່ຽວຊານ ເຫັນວ່າມີຄ່າສະເລ່ຍຄວາມເໝາະສົມທີ່ໃຊ້ໄດ້ໃນທຸກອົງປະກອບ, ລວມທັງຂັ້ນຕອນຂອງການດໍາເນີນຕ່າງໆ, ເຊິ່ງມີຄ່າຄວາມສອດຄ່ອງ (IOC) ຢູ່ລະຫວ່າງ 0.06 – 1.0; ບົດສອນວິຊາສຶກສາພົນລະເມືອງ ໂດຍໃຊ້ຮູບແບບການສອນແບບລົງມືປະຕິບັດ ສໍາລັບນັກ ຮຽນລະດັບມັດທະຍົມສຶກສາ ມີຄ່າປະສິດທິພາບ 80.16/83.16 ເຊິ່ງສູງກວ່າເກນທີ່ຕັ້ງໄວ້ຄື 80/80; 2) ປະສິດທິຜົນການຮຽນວິຊາສຶກສາພົນລະເມືອງ ໂດຍໃຊ້ຮູບແບບການສອນແບບລົງມືປະຕິບັດ ມີຄ່າດັດຊະນີປະສິດທິຜົນການຮຽນຮູ້ ໂດຍລວມເທົ່າກັບ 0.662 ໝາຍຄວາມວ່ານັກຮຽນມີຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານການຮຽນ; 3) ນັກຮຽນສ່ວນຫຼາຍແມ່ນມີຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຕໍ່ກັບການຈັດການຮຽນ - ການສອນແບບລົງມືປະຕິບັດ ເຊິ່ງສາມາດຄິດໄລ່ຄ່າສະເລ່ຍໂດຍລວມແມ່ນ 4.48 ແລະ ຄ່າຜັນປ່ຽນມາດເທົ່າກັບ 0.544. ໃນຂະນະທີ່, ຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຂອງນັກຮຽນຊັ້ນ ມ.4 ແລະ ມ.6 ຕໍ່ກັບການຈັດການຮຽນຮູ້ແບບລົງມືປະຕິບັດ ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບຫຼາຍ; ເຊິ່ງເຂົາເຈົ້າມີຄວາມຄິດເຫັນວ່າການຮຽນຮູ້ແບບລົງມືປະຕິບັດ ສະໜັບສະໜູນການຮຽນຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ກິດຈະກຳການຮຽນ-ການສອນ ແບບລົງມືປະຕິບັດ ສ້າງຄວາມໜ້າສົນໃຈ ແລະ ມີບັນຍາກ າດໃນການຮຽນ.

ຄໍາສໍາຄັນ: ການຈັດການຮຽນ-ການສອນແບບລົງມືປະຕິບັດ, ລະດັບມັດທະຍົມສຶກສາ, ຄວາມເພິ່ງພໍໃຈ.

Study and Development of Active Learning Models for Secondary Education in Vientiane Capital

Maniniyom Dokdouangmaly, Sitthixay Xayavong, Phetasaphone Keophouthone and Souk Saengsouliya
Office of Personnel Affairs, National University of Laos
E-mail: m.dokduangnaly@nuol.edu.la

Abstract

The purposes of this research were: 1) to develop an Active Learning model for secondary school students in Vientiane Capital; 2) to compare students' learning achievement before and after implementing the Active Learning model; and 3) to study students' satisfaction regarding the implementation of Active Learning.

This study employed an experimental research design, specifically a One-group Pretest-posttest design. The experimental group consisted of one class of 24 Grade 7 (M.7) students (including 12 females) during the 2024-2025 academic year, selected through purposive sampling. The research instruments included: 3 lesson plans for Civic Education (each lasting 4 hours, totaling 12 hours), 3 sets of multiple-choice formative tests (3 options), and a 25-item multiple-choice summative learning achievement test (4 options). Additionally, the research team applied the Active Learning concepts to two additional classes—Grade 4 (M.4) and Grade 6 (M.6)—to gather broader perspectives from students across different secondary levels.

Research Findings:

Model Validity: Experts agreed that the Active Learning model was highly appropriate across all components and procedural steps, with an Item-Objective Congruence (IOC) range of 0.80 – 1.0. The lesson plans for Civic Education using Active Learning demonstrated an efficiency of 80.16/83.16, which exceeded the established 80/80 criteria.

Learning Progress: The effectiveness index for student learning in Civic Education through Active Learning was 0.662, indicating significant academic progress among the students.

Student Satisfaction: Most students expressed high satisfaction with the Active Learning management, with an overall mean score of 4.48 and a standard deviation of 0.544. Similarly, students in Grade 4 and Grade 6 reported high levels of satisfaction, noting that the active learning approach

supported their learning process, increased engagement, and created a positive learning atmosphere.

Keywords: Active Learning, Secondary Education, Satisfaction, Learning Achievement.

ບົດນຳ

ອີງຕາມແນວທາງການສຶກສາຂອງໂລກ ແມ່ນແນໃສ່ການພັດທະນາຜູ້ຮຽນໃຫ້ມີຄວາມກ້າຄິດ, ກ້າສະແດງອອກ, ລວມເຖິງການມີແນວຄິດແບບສ້າງສັນ, ລວມເຖິງການສ້າງຄວາມຊື່ນເຄີຍກັບຮູບແບບການຮຽນທີ່ໄດ້ລົງມືປະຕິບັດຕົວຈິງ. ນັກການສຶກສາຫຼາຍທ່ານ ເຫັນໄດ້ເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງຮູບແບບການຮຽນຮູ້ແບບລົງມືປະຕິບັດໃນຂົງເຂດໂຮງຮຽນສາມັນເປັນຕົ້ນໄປ. ນັກຄົ້ນຄ້ວາຫຼາຍທ່ານ, ຍົກຕົວຢ່າງ, (Prince, 2004) ແລະ (Felder & Brent, 2009) ອະທິບາຍວ່າການຮຽນຮູ້ແບບລົງມືປະຕິບັດ ໝາຍເຖິງກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້ທີ່ສົ່ງເສີມພຶດຕິກຳການຮຽນຮູ້ແບບມີສ່ວນຮ່ວມໂດຍເປີດໂອກາດໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ຮ່ວມສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ ໄດ້ໃຊ້ທັກສະການເວົ້າ, ການຟັງ ແລະ ການອ່ານຂຽນ ແລະ ໄດ້ໂຕ່ຕອງຄວາມຄິດ. ຄຸນລັກສະນະຂອງການຮຽນຮູ້ແບບລົງມືປະຕິບັດ ຄືເປັນການຮຽນທີ່ເນັ້ນຜູ້ຮຽນທີ່ເປັນສູນກາງຜູ້ຮຽນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຮຽນຮູ້ ຜູ້ສອນເປັນຜູ້ທີ່ອ່ານວຍຄວາມສະດວກຫຼາຍກ່ວາການເປັນຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນ (Science Education Resource Center, Carleton College, 2016). ມີນັກທະລີ ພອນທາດາວິດ ພ້ອມຄະນະ (2560) ໃຫ້ທັດສະນະວ່າ ການສອນດ້ວຍວິທີການ Active Learning ຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີແຮງຈູງໃຈໃນການຮຽນຮູ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ໂດຍຜູ້ສອນເປັນຜູ້ອ່ານວຍຄວາມສະດວກ ແນະນຳຊ່ວຍເຫຼືອສະໜັບສະໜູນການຮຽນຮູ້ ສິ່ງຜິດເຮັດໃຫ້ເກີດບັນຍາກາດການຮຽນການສອນທີ່ດີຂຶ້ນ ດັ່ງນັ້ນການຈັດການຮຽນການສອນແບບ Active Learning ຈຶ່ງຊ່ວຍສ້າງບັນຍາກາດທີ່ດີໃນຊັ້ນຮຽນຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນເຂົ້າໃຈບົດຮຽນສົນໃຈ ແລະ ສ້າງແຮງຈູງໃຈໃຫ້ກັບຜູ້ຮຽນ.

ການຍົກສູງດ້ານຄຸນນະພາບທາງການສຶກສາ ກໍ່ແມ່ນໜຶ່ງໃນເປົ້າໝາຍຂອງລັດຖະບານທີ່ສຸມໃສ່ວຽກງານການພັດທະນາ

ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ເວົ້າໂດຍລວມ, ເວົ້າສະເພາະກໍແມ່ນການສ້າງນັກຮຽນ-ນັກສຶກສາໃຫ້ມີຄວາມຮູ້-ຄວາມສາມາດ ໂດຍເນັ້ນໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ມີການຮຽນຮູ້ແບບລົງມືປະຕິບັດເພື່ອສິ່ງເສີມໃຫ້ນັກຮຽນສາມາດນໍາເອົາທັກສະທີ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ມາໝູນໃຊ້ໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດໃນການປະຕິບັດວຽກງານ ແລະ ການດໍາລົງຊີວິດ. ວິໄສທັດທາງການສຶກສາແຫ່ງຊາດເຖິງ ປີ 2030, ພັກ ແລະ ລັດຖະບານໄດ້ແນ່ໃສ່ການຍົກລະດັບຄຸນນະພາບການສຶກສາດ້ວຍການພັດທະນາສັກກະຍະພາບຂອງຄູເປັນຫຼັກ (ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, 2016). ອີງຕາມຄໍາສັ່ງວ່າດ້ວຍການນໍາໃຊ້ຮູບແບບການຮຽນ-ການສອນທີ່ເນັ້ນເອົານັກຮຽນເປັນໃຈກາງ ແລະ ເນັ້ນການຮຽນຮູ້ຜ່ານການປະຕິບັດຕົວຈິງໃນໂຮງຮຽນສາມັນສຶກສາ, ລັດຖະບານ ໄດ້ສຸມໃສ່ຍົກລະດັບຄູສອນ ໂດຍສະເພາະເທັກນິກ-ວິທີການສອນທີ່ຕ້ອງມີຄວາມທັນສະໄໝ ມີການນໍາໃຊ້ເຄື່ອງມືໄອທິ ແລະ ທີ່ສໍາຄັນການເນັ້ນການຮຽນແບບລົງມືປະຕິບັດ ແລະ ການສອນທີ່ເອົານັກຮຽນເປັນໃຈກາງໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນໃນຂອບເຂດໂຮງຮຽນສາມັນທົ່ວປະເທດ (ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, 2019). ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການດໍາເນີນການຈັດການຮຽນ-ການສອນຕາມຮູບແບບຂອງການຮຽນຮູ້ແບບລົງມືປະຕິບັດຢູ່ໃນລະດັບມັດທະຍົມສຶກສາຂອງລາວ ແມ່ນຍັງຄົງມີລັກສະນະບໍ່ເປັນເອກະພາບກັນ ແລະ ໃນຂະນະດຽວກັນການຄົ້ນຄວ້າໃນຂົງເຂດນີ້ ໂດຍສະເພາະການຄົ້ນຄວ້າໃນຮູບແບບທົດລອງ ແລະ ພັດທະນາຮູບແບບທີ່ເໝາະສົມໃນການດໍາເນີນວິທີການສອນແບບເນັ້ນການລົງມືປະຕິບັດໃຫ້ກັບຜູ້ຮຽນ ກໍຂ້ອນຂ້າງຈໍາກັດ. ສະນັ້ນ, ຄະນະຜູ້ຄົ້ນຄວ້າຈຶ່ງມີຄວາມສົນໃຈຢາກສຶກສາ ແລະ ພັດທະນາຮູບແບບການຮຽນຮູ້ແບບລົງມືປະຕິບັດໃນຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນປາຍ ໃນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ເປັນກໍລະນີສຶກສາ ແລະ ພິສູດວ່າຮູບແບບການຈັດຕັ້ງການຮຽນ-ການສອນດັ່ງກ່າວມີຄວາມເໝາະສົມຄືແນວໃດ ແລະ ຄວນມີການປະຍຸກໃຊ້ແນວຄິດດັ່ງກ່າວໃຫ້ເກີດ

ປະໂຫຍດສູງ

ຄໍາຖາມຄົ້ນຄ້ວາ

- 1) ຮູບແບບການຮຽນຮູ້ແບບລົງມືປະຕິບັດ ລະດັບມັດທະຍົມສຶກສາ ໃນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ມີຄືແນວໃດ?;
- 2) ຜົນສໍາເລັດທາງການຮຽນຂອງຜູ້ຮຽນກ່ອນ ແລະ ຫຼັງການຈັດການຮຽນ-ການສອນດ້ວຍຮູບແບບການຮຽນຮູ້ແບບລົງມືປະຕິບັດ ມີຄືແນວໃດ?;

3) ຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຂອງນັກຮຽນລະດັບມັດທະຍົມສຶກສາ ທີ່ມີຕໍ່ການຈັດການຮຽນ-ການສອນດ້ວຍຮູບແບບການຮຽນຮູ້ແບບລົງມືປະຕິບັດ (Active Learning) ມີຄືແນວໃດ?.

ຈຸດປະສົງຂອງການຄົ້ນຄ້ວາ

- ເພື່ອພັດທະນາຮູບແບບການຮຽນຮູ້ແບບລົງມືປະຕິບັດ ລະດັບມັດທະຍົມສຶກສາໃນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ;
- ເພື່ອປຽບທຽບຜົນສໍາເລັດທາງການຮຽນຂອງຜູ້ຮຽນກ່ອນ ແລະ ຫຼັງການຈັດການຮຽນ-ການສອນດ້ວຍຮູບແບບການຮຽນຮູ້ແບບລົງມືປະຕິບັດ;
- ເພື່ອສຶກສາຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຂອງນັກຮຽນລະດັບມັດທະຍົມສຶກສາ ທີ່ມີຕໍ່ການຈັດການຮຽນ-ການສອນດ້ວຍຮູບແບບການຮຽນຮູ້ແບບລົງມືປະຕິບັດ.

ທິບຫວນທິດສະດີ

ການຮຽນຮູ້ແບບລົງມືປະຕິບັດ ແມ່ນຂະບວນການຮຽນຮູ້ທີ່ເກີດຂຶ້ນເປັນຄວາມຮູ້ທີ່ໄດ້ຈາກປະສົບການ ຂະບວນການໃນການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້ ໂດຍຜູ້ຮຽນມີໂອກາດໃນການລົງມືເຮັດຫຼາຍກວ່າການຟັງຢ່າງດຽວ. ໃນການຈັດກິດຈະກຳຜູ້ຮຽນໄດ້ການຮຽນຮູ້ຜ່ານການອ່ານ, ການຂຽນ, ການຕອບໂຕ້ ແລະ ການແກ້ບັນຫາ ລວມທັງຜູ້ຮຽນໄດ້ໃຊ້ຂະບວນການຄິດຂຶ້ນສູງ ເຊັ່ນ: ການວິເຄາະ, ການສັງເກດ, ແລະ ການປະເມີນຄ່າ. ນອກຈາກນີ້, ການຮຽນແບບນີ້ເປັນຂະບວນການຮຽນຮູ້ທີ່ຜູ້ຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້ຢ່າງມີຄວາມໝາຍ ໂດຍການຮ່ວມມືລະຫ່ວາງຜູ້ຮຽນດ້ວຍກັນ (ພອຍໄພລິນ ນິນກອນ, 2562). Eison (2010) ກ່າວວ່າ ການຈັດການຮຽນແບບລົງມືປະຕິບັດ ສາມາດຈັດການຮຽນຮູ້ໄດ້ທັງໃນຫ້ອງຮຽນ ແລະ ນອກຫ້ອງຮຽນ ຈັດການຮຽນຮູ້ໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ທັງແບບລາຍບຸກຄົນ ຫຼື ແບບກຸ່ມ ແລະ ຈັດການຮຽນຮູ້ໄດ້ທັງທີ່ໃຊ້ເທັກໂນໂລຊີ ແລະ ບໍ່ໃຊ້ເທັກໂນໂລຊີ. ວາດສະໜາ ຈະເລີນໄທ (2557) ກ່າວວ່າ ກິດຈະກຳການຮຽນ-ການສອນທີ່ເນັ້ນຜູ້ຮຽນເປັນສໍາຄັນ ເນັ້ນການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ບົດບາດໃນການຮຽນຮູ້ຂອງຜູ້ຮຽນເປັນຜູ້ມີບົດບາດຫຼັກໃນການຮຽນຮູ້ຂອງຕົວເອງ ສິ່ງເສີມໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີຄວາມຕື່ນຕົວ ແລະ ກະຕືລືລົ້ນດ້ານການຮູ້ຄິດ ໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີໂອກາດຄິດຕັດສິນໃຈ ແລະ ລົງມືເຮັດເພື່ອຄົ້ນຫາຄໍາຕອບ ໂດຍໃຊ້ກິດຈະກຳການເວົ້າ, ການຟັງ, ການອ່ານ ແລະ ການຂຽນ ການສະທ້ອນແນຄວາມຄິດ ແລະ ການມີປະຕິສໍາພັນກັບໝູ່ເພື່ອນ ແລະ ຜູ້ສອນ.

ອີກທັດສະນະໜຶ່ງກ່າວວ່າ ແນວຄິດຂອງ Active Learning ມາຈາກການຮຽນຮູ້ຂອງຜູ້ໃຫ້ຍາກຂໍສົມມຸດຖານ 4 ຂໍ້ ຕາມແນວຄິດຂອງ Morable (2000, ອ້າງໃນ ນິນທະລິ ພອນ ທາດາວິດ ພ້ອມຄະນະ, 2560) ຄື: 1) ຈຸດສໍາຄັນຂອງການຮຽນຮູ້ ຄືເນື້ອຫາທີ່ຜູ້ຮຽນຈະເຂົ້າໃຈ ແລະ ຍອມຮັບຕ້ອງມີຄວາມ ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ສໍາພັນກັບຈຸດມຸ່ງໝາຍຂອງຜູ້ຮຽນ; 2) ສິ່ງທີ່ສໍາ ຄັນຢ່າງຍິ່ງໃນການຮຽນຮູ້ຄື ຕ້ອງຮຽນຜ່ານການກະທໍາ; 3) ການ ຮຽນຮູ້ຄືການອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ກັບຜູ້ຮຽນໂດຍຜູ້ຮຽນມີ ສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ຕອບສະໜອງຕໍ່ຂະບວນການຮຽນຮູ້ ແລະ 4) ການຮຽນຮູ້ເປັນສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຕົນເອງ ແລະ ກ່ຽວໂຍງໄປສູ່ຜູ້ ຮຽນຄົນອື່ນ ທັງດ້ານຄວາມຮູ້ສຶກ, ອາລົມ ແລະ ທາງສະຕິປັນຍາ.

ຫຼັກການຂອງການຮຽນຮູ້ແບບລົງມືປະຕິບັດ ປະກອບດ້ວຍ ລັກສະນະສໍາຄັນຄື: (1) ເປັນການຮຽນຮູ້ທີ່ມຸ່ງການຖ່າຍທອດ ຄວາມຮູ້ຈາກຜູ້ຮຽນໃຫ້ໜ້ອຍລົງ ຜູ້ສອນຈະເປັນຜູ້ອໍານວຍຄວາມ ສະດວກໃນການຈັດການຮຽນຮູ້ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນ ເປັນຜູ້ປະຕິບັດ ດ້ວຍຕົນເອງຈັດລະບົບການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ; (2) ເປັນການ ຮຽນຮູ້ທີ່ເປີດໂອກາດໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຂະບວນຮຽນ ຮູ້ສູງສຸດ ຜູ້ຮຽນມີສ່ວນຮ່ວມໃນຊັ້ນຮຽນໂດຍລົງມືປະຕິບັດຫຼາຍ ກວ່ານັ້ງຟັງພຽງຢ່າງດຽວ ເຊັ່ນ: ອ່ານ, ອະທິປາຍ ແລະ ຂຽນ ເປັນຕົ້ນ; (3) ເປັນກິດຈະກຳການຮຽນການສອນເນັ້ນທັກສະການ ຄິດຊຶ້ນສູງ ຜູ້ຮຽນໄດ້ພັດທະນາການຄິດລະດັບສູງ ຄື ການວິເຄາະ, ສັງເກດ ແລະ ປະເມີນຜົນການນໍາໄປໃຊ້; (4) ຜູ້ຮຽນມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນການຮຽນຮູ້ທັງໃນດ້ານການສ້າງອົງຄວາມຮູ້, ການສ້າງປະຕິສໍາ ພັນຮ່ວມກັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັນຫຼາຍກວ່າການແຂ່ງຂັນ (Borwell, 1991; Mayer & Jones, 1993; ແລະ ໄຊຍິດ ເລື່ອງສຸວັນ, 2553).

ໃນຂະນະທີ່ Baldwin & William (1988) ສະເໜີວ່າ ຂັ້ນຕອນຂອງການຈັດການຮຽນຮູ້ແບບລົງມືປະຕິບັດ ປະກອບ ດ້ວຍ 4 ຂັ້ນຕອນ ຄື: (1) ຂັ້ນກະກຽມຄວາມພ້ອມ, ເຊິ່ງເປັນຂັ້ນ ຕອນທີ່ຜູ້ສອນນໍາຜູ້ຮຽນເຂົ້າສູ່ເນື້ອໃນໂດຍການສ້າງແຮງຈູງໃຈໃຫ້ຜູ້ ຮຽນເກີດຄວາມກະຕື້ລີ້ນໃນການຢາກຮຽນຮູ້; (2) ຂັ້ນປະຕິບັດ ງານກຸ່ມ ເປັນຂັ້ນທີ່ຜູ້ສອນໃຫ້ຜູ້ຮຽນເຂົ້າກຸ່ມຍ່ອຍເພື່ອເຮັດງານ ຮ່ວມກັນ ສະຫຼຸບຄວາມຄິດເຫັນຂອງກຸ່ມ ແລະ ແລກປ່ຽນຮຽນຮູ້

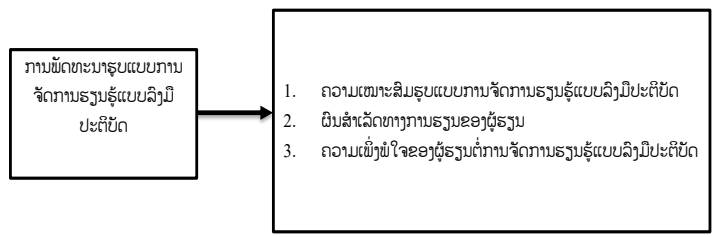
ລະຫວ່າງກຸ່ມອື່ນໆ ໂດຍຜູ້ສອນເປັນຜູ້ເສີມຂໍ້ມູນໃຫ້ສົມບູນ; (3) ຂັ້ນປະຍຸກໃຊ້ ແລະ ສົ່ງເສີມພຶດຕິກຳການຮຽນ, ເປັນຂັ້ນຕອນທີ່ ໃຫ້ຜູ້ຮຽນເຮັດແບບຝຶກທັດ ຫຼືເຮັດແບບທົດສອບຫຼັງຮຽນ ແລະ (4) ຂັ້ນຕິດຕາມຜົນ ເປັນຂັ້ນຕອນທີ່ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ສຶກສາ ຄື້ນຄວ້າເພີ່ມເຕີມໂດຍຈັດເຮັດເປັນລາຍງານ ຫຼືໃຫ້ຂຽນເປັນບົດ ບັນທຶກປະຈຳວັນ ຫຼືຂຽນສະຫຼຸບຄວາມຮູ້ທີ່ໄດ້ຮັບໃນລະຫວ່າງ ຮຽນ. ນອກຈາກນີ້, Auster & Wlie (2006) ໄດ້ແນະນຳວ່າ 4 ມິຕິທີ່ຈຳເປັນໃນການສະໜັບສະໜູນການຮຽນຮູ້ຂອງຜູ້ຮຽນ ຄວນຄຳນຶງເຖິງການຈັດບໍລິບົດ ການຕຽມຄວາມພ້ອມຫ້ອງຮຽນ ການສົ່ງມອບໃນຊັ້ນຮຽນ ແລະ ການພັດທະນາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ການ ຈັດບໍລິບົດ ໝາຍເຖິງການສ້າງບັນຍາກາດທີ່ເປີດກວ້າງຜ່ອນຄາຍສໍາ ລັບການຮຽນຮູ້ໃນຫ້ອງຮຽນ ການຕຽມຄວາມພ້ອມໃນຫ້ອງຮຽນ ໝາຍເຖິງ ການຄິດວາງແຜນ ແລະ ສ້າງບັນຍາກາດກ່ອນເຂົ້າຮຽນ ການສົ່ງມອບວຽກໃນຊັ້ນຮຽນ ໝາຍເຖິງ ການດຳເນີນງານຕາມທີ່ ວາງແຜນໃນຊັ້ນຮຽນ ແລະ ການພັດທະນາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ໝາຍເຖິງ ການເບິ່ງຫາລາຍລະອຽດແລະໃຫ້ຂໍ້ສະເໜີແນະຍ້ອນກັບ.

ວິທີການຄົ້ນຄວ້າ

ໃນການຄົ້ນຄວ້າຄັ້ງນີ້ ແມ່ນໄດ້ນຳໃຊ້ວິທີການຄົ້ນຄວ້າແບບ ທົດລອງ ໂດຍນຳເອົາວິທີການສອນແບບລົງມືປະຕິບັດ (Active Learning) ເຂົ້າໃນການສິດສອນນັກຮຽນມັດທະຍົມສຶກສາ ຕາມ ແບບແຜນການຄົ້ນຄວ້າແບບກຸ່ມດຽວ ມີການສອບເສັງກ່ອນຮຽນ ແລະ ຫຼັງຮຽນ (A One-group Pretest-posttest design) ໂດຍມີຮູບແບບດັ່ງນີ້:

ຂອບເຂດແນວຄິດຂອງການຄົ້ນຄວ້າ ດ້ານເນື້ອໃນ

ຂອບເຂດແນວຄິດສໍາລັບການຄົ້ນຄວ້າຄັ້ງນີ້ ແມ່ນໄດ້ອີງໃສ່ ການທົບທວນແນວຄິດ-ທົດສະຕິທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ (Jaffe, 2014; Rotgans & Schmidt, 2011; Bonwell & Eison, 1991, ອັນຢາຣັດ ສອນສະໜາມ, 2565), ເຊິ່ງມີລາຍລະອຽດ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ໄລຍະເວລາ

ການຄົ້ນຄວ້າຄັ້ງນີ້ ໄດ້ໃຊ້ເວລາປະມານ 1 ສິກຮຽນ (2024 – 2025).

ກຸ່ມ	ທິດສອບກ່ອນການຮຽນ	ທິດລອງ	ທິດສອບຫຼັງການຮຽນ
ກຸ່ມທິດລອງ	O_1	X	O_2

ກຸ່ມທິດລອງ

ກຸ່ມທິດລອງທີ່ໃຊ້ໃນການຄົ້ນຄວ້າຄັ້ງນີ້ ແມ່ນນັກຮຽນລະດັບມັດທະຍົມສຶກສາ ຊັ້ນ ມ. 7 ໂຮງຮຽນ ມສ. ເພຍວັດ ໃນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ຈຳນວນ 1 ຫ້ອງ, ພາກຮຽນທີ 2 ສິກຮຽນ 2024-2025 ແລະ ໄດ້ທິດລອງສິດສອນກັບອີກ 2 ກຸ່ມ ຄື: ຫ້ອງ ມ. 4 ໂຮງຮຽນ ມຕ. ເກົ້າລ້ຽວ, ມີນັກຮຽນ ຈຳນວນ 51 ຄົນ (ຍິງ 22 ຄົນ) ແລະ ຫ້ອງ ມ. 6 ໂຮງຮຽນ ມສ. ດອນໜູນ, ມີນັກຮຽນ ຈຳນວນ 41 ຄົນ (ຍິງ 15 ຄົນ) ເພື່ອຮັບຮູ້ຄວາມຄິດເຫັນເພີ່ມເຕີມຈາກຜູ້ຮຽນລະດັບມັດທະຍົມສຶກສາໃນຊັ້ນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

ການວິເຄາະຂໍ້ມູນ ແລະ ແປຜົນ

ການຄົ້ນຄວ້າຄັ້ງນີ້ ໄດ້ດຳເນີນການວິເຄາະຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກການທິດລອງ ໂດຍໃຊ້ໂປຼແກຣມ Computer ສຳເລັດຮູບ ດັ່ງມີລາຍລະອຽດ ລຸ່ມນີ້:

- 1) ຄິດໄລ່ຫາຄ່າປະສິດທິພາບຂອງບົດສອນ ໂດຍໃຊ້ສູດ E_1 ແລະ E_2
- 2) ຄິດໄລ່ຫາດັດຊະນີປະສິດທິຜົນຂອງການພັດທະນາຄວາມສາມາດ ໂດຍໃຊ້ສູດການຫາຄ່າ E.I
- 3) ວິເຄາະຫາຄ່າສະເລ່ຍຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຂອງນັກຮຽນຕໍ່ກັບການຈັດການຮຽນຮູ້ແບບລົງມືປະຕິບັດ

ສຳລັບການວິເຄາະຫາຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຂອງນັກຮຽນຕໍ່ການຮຽນແບບລົງມືປະຕິບັດ, ຄະນະຜູ້ຄົ້ນຄວ້າໄດ້ປະຕິບັດ ຄື: ຄຳນວນຫາຄ່າສະເລ່ຍ (\bar{X}), ຄຳນວນຫາຄ່າຜັນປ່ຽນມາດຕະຖານ (S.D); ແລະ ແປຜົນຄ່າສະເລ່ຍຂອງແຕ່ລະຂໍ້ທີ່ໄດ້ຈາກແບບວັດຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຂອງນັກຮຽນ ໂດຍທຽບຕາມເກນທີ່ຕັ້ງໄວ້ ລຸ່ມນີ້:

- ຄ່າສະເລ່ຍ 4.51 – 5.00 ໝາຍເຖິງ ມີຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຫຼາຍທີ່ສຸດ
- ຄ່າສະເລ່ຍ 3.51 – 4.50 ໝາຍເຖິງ ມີຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຫຼາຍ
- ຄ່າສະເລ່ຍ 2.51 – 3.50 ໝາຍເຖິງ ມີຄວາມເພິ່ງພໍໃຈປານກາງ
- ຄ່າສະເລ່ຍ 2.51 – 2.50 ໝາຍເຖິງ ມີຄວາມເພິ່ງພໍໃຈໜ້ອຍ
- ຄ່າສະເລ່ຍ 1.00 – 1.50 ໝາຍເຖິງ ມີຄວາມເພິ່ງພໍໃຈໜ້ອຍທີ່ສຸດ

ຜົນການຄົ້ນຄວ້າ

ຄວາມເໝາະສົມຂອງຮູບແບບການຮຽນຮູ້ແບບລົງມືປະຕິບັດ

ຜົນການປະເມີນຄວາມເໝາະສົມຂອງຮູບແບບການຮຽນຮູ້ແບບລົງມືປະຕິບັດໂດຍຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານຫຼັກສູດ ແລະ ການສອນ, ດ້ານການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນ, ດ້ານການຈັດການຮຽນຮູ້ແບບລົງມືປະຕິບັດ ຈຳນວນ 3 ທ່ານ. ອີງຕາມຜົນການວິເຄາະ, ຮູບແບບການຈັດການຮຽນແບບລົງມືປະຕິບັດ ຕາມຄວາມຄິດເຫັນຂອງຜູ້ຊ່ຽວຊານ ເຫັນວ່າມີຄ່າສະເລ່ຍຄວາມ ເໝາະສົມທີ່ໃຊ້ໄດ້ໃນທຸກອົງປະກອບ, ລວມທັງຂັ້ນຕອນຂອງການດຳເນີນຕ່າງໆ, ເຊິ່ງມີຄ່າຄວາມສອດຄ່ອງ (IOC) ຢູ່ລະຫວ່າງ .06 – 1.0. ຮູບແບບການຮຽນຮູ້ແບບລົງມືປະຕິບັດ ລະດັບມັດທະຍົມສຶກສາ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ມີແນວຄິດສຳຄັນ ຄື: ການຈັດການຮຽນ-ການສອນທີ່ເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນມີສ່ວນຮ່ວມໃນຂະບວນການຮຽນຮູ້ ໂດຍຄຸສອນເປັນຜູ້ດຳເນີນການວິເຄາະເນື້ອຫາລາຍວິຊາ, ອອກແບບກົດຈະກຳ, ກຳນົດແຜນການສອນ ແລະ ຈັດຕັ້ງມາກົດຈະກຳທີ່ຫຼາກຫຼາຍເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ປະສົບການທີ່ຫຼາກຫຼາຍຜ່ານການອ່ານ, ສົນທະນາ, ຟັງ, ບັນທຶກ, ແລະ ການຄິດວິເຄາະ. ຮູບແບບການຮຽນຮູ້ແບບລົງມືປະຕິບັດ ລະດັບມັດທະຍົມສຶກສາ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ປະກອບດ້ວຍ 4 ຂັ້ນຕອນ ຄື: 1) ການກຽມຄວາມພ້ອມ ແລະ ການແຈ້ງເປົ້າໝາຍການຮຽນຕໍ່ຜູ້ຮຽນ; 2) ຜູ້ຮຽນລົງມືປະຕິບັດ; 3) ການສົ່ງເສີມພຶຕິກຳການຮຽນຮູ້ແບບລົງມືປະຕິບັດ; ແລະ 4) ການປະເມີນຜົນການຮຽນຮູ້ຮອບດ້ານ.

ຜົນການວິເຄາະຫາປະສິດທິພາບຂອງບົດສອນ (E_1/E_2)

ຜົນການວິເຄາະຫາປະສິດທິຜົນການຮຽນຮູ້ (E_1/E_2) ໃນການຈັດການຮຽນຮູ້ແບບລົງມືປະຕິບັດສຳລັບນັກຮຽນລະດັບມັດທະຍົມສຶກສາ ພົບວ່າ: ປະສິດທິພາບຂະບວນການລະຫວ່າງຮຽນມີຄ່າ $\bar{X} = 8.01/S.D= 2.09$, $E_1 = 80.16$ ແລະ ປະສິດທິພາບຂອງຂະບວນການຫຼັງການຮຽນມີຄ່າ $\bar{X} = 20.79/S.D = 1.79$, $E_2 = 83.16$, ໂດຍລວມແລ້ວປະສິດທິພາບຂອງບົດສອນ (E_1/E_2) ເທົ່າກັບ $80.16/83.16$ ເຊິ່ງສູງກວ່າເກນທີ່ຕັ້ງໄວ້ $80/80$.

ຜົນການວິເຄາະຫາດັດຊະນີປະສິດທິຜົນຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານການຮຽນ (E.I)

ຜົນການວິເຄາະດັດຊະນີປະສິດທິຜົນ (E.I) ຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານພັດທະນາການຮຽນຮູ້ ຂອງນັກຮຽນ ກ່ຽວກັບການຈັດການ

ຮຽນຮູ້ແບບລົງມືສໍາລັບນັກຮຽນລະດັບມັດທະຍົມສຶກສາ ມີຄ່າເທົ່າກັບ .662 ນັກຮຽນມີຄວາມຮູ້ເພີ່ມຂຶ້ນສູງກວ່າເກນທີ່ກຳນົດໄວ້ 0.05.

ຜົນການວິເຄາະຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຂອງນັກຮຽນ

ຜົນການວິເຄາະຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຂອງນັກຮຽນທີ່ມີຕໍ່ການຈັດການຮຽນ-ການສອນແບບລົງມືປະຕິບັດ ສໍາລັບນັກຮຽນລະດັບມັດທະຍົມສຶກສາ, ໂດຍລວມເຫັນວ່າ ຢູ່ໃນລະດັບຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຫຼາຍມີຄ່າສະເລ່ຍທັງໝົດເທົ່າກັບ 4.48 ແລະ ຄ່າຜັນປ່ຽນມາດເທົ່າກັບ 0.544. ໃນຂະນະທີ່, ຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຂອງນັກຮຽນຊັ້ນ ມ.4 ແລະ ມ.6 ຕໍ່ກັບການຈັດການຮຽນຮູ້ແບບລົງມືປະຕິບັດ ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບຫຼາຍ; ເຊິ່ງເຂົາເຈົ້າມີຄວາມຄິດເຫັນວ່າການຮຽນຮູ້ແບບລົງມືປະຕິບັດ ສະໜັບສະໜູນການຮຽນຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ກິດຈະກຳການຮຽນ-ການສອນ ແບບລົງມືປະຕິບັດ ສ້າງຄວາມໜ້າສົນໃຈ ແລະ ມີບັນຍາກາດໃນການຮຽນ.

ອະພິປາຍ

ໃນການຄົ້ນຄ້ວາຄັ້ງນີ້, ຄະນະຜູ້ຄົ້ນຄ້ວາເຫັນວ່າ ຜົນການຄົ້ນຄ້ວາຫຼາຍໆປະເດັນມີຄວາມສໍາຄັນ ແລະ ສາມາດນໍາມາວິພາກຫຼື ອະພິປາຍຜົນໄດ້ຮັບກັບບັນດາທິດສະດີ ແລະ ບົດຄົ້ນຄ້ວາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນໄລຍະຜ່ານມາທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ລາຍລະອຽດມີດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ປະສິດທິພາບຂອງບົດສອນທີ່ໄດ້ຈາກການຈັດການຮຽນ-ການສອນແບບລົງມືປະຕິບັດ ພົບວ່າມີປະສິດທິພາບເທົ່າກັບ 80.16/83.16 ສູງກວ່າເກນ 80/80. ເນື່ອງຈາກການຈັດການຮຽນ-ການສອນແບບລົງມືປະຕິບັດ ເປັນວິທີການຮຽນຮູ້ແບບຮ່ວມມືກັນເຊິ່ງມີຫຼັກຂະບວນການຈັດການຮຽນຮູ້ໂດຍການຈັດກຸ່ມຮຽນທີ່ມີຄວາມສາມາດແຕກຕ່າງກັນເຊັ່ນ ເກັ່ງ, ກາງ ແລະ ອ່ອນເພື່ອເຂົ້າກຸ່ມຮຽນຮູ້ແຕ່ລະກຸ່ມມີສະມາຊິກ 4 ຄົນ ເຊິ່ງສະມາຊິກໃນກຸ່ມ ຈະຕ້ອງຊ່ວຍເຫຼືອກັນໃນການແກ້ໄຂບັນຫາການຮຽນຮູ້ຮ່ວມກັນເພື່ອໃຫ້ວຽກກຸ່ມບັນລຸເປົ້າໝາຍ. ໂດຍຄູ່ຜູ້ສອນມີໜ້າທີ່ແນະນຳໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ຊອກຫາສື່, ອຸປະກອນໃຫ້ນັກຮຽນໃຊ້ຄວາມສາມາດໃນການຮຽນຮູ້ຢ່າງເຕັມທີ່, ຈິ່ງເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນ ຮຽນຮູ້ຂະບວນການເຮັດວຽກກຸ່ມ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ ແລ້ວນຳເອົາຄະແນນຂອງແຕ່ລະຄົນພາຍໃນກຸ່ມມາລວມກັນແລ້ວສະເລ່ຍເພື່ອເປັນກຸ່ມພັດທະນາດິເດັ່ນ, ຈິ່ງເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນເກີດມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນ, ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຕົນເອງ ແລະ ກຸ່ມໃນການທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ກຸ່ມຂອງຕົນເອງປະສິບຜົນສໍາເລັດເພື່ອຈະໄດ້ຮັບລາງວັນ ແລະ ການຍ້ອງຍໍຊົມເຊີຍຈາກໝູ່ເພື່ອນ ແລະ ຄູ.

ນອກຈາກນີ້, ຍັງເປັນປັດໄຈທີ່ສິ່ງເສີມໃຫ້ນັກຮຽນມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນໃນການຮຽນ, ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຕົນເອງ ແລະ ກຸ່ມ, ມີການຈັດກຸ່ມຮຽນທີ່ມີຄວາມສາມາດແຕກຕ່າງກັນເຂົ້າກຸ່ມດຽວກັນ ໂດຍສະມາຊິກແຕ່ລະຄົນໃນກຸ່ມຈະມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການເຮັດວຽກເປັນທີມ ແລະ ແຕ່ລະທີມຈະແຍກອອກເປັນຄູ່ເພື່ອຜັດປ່ຽນກັນອ່ານ. ຈາກນັ້ນ, ກໍ່ໄດ້ອະທິບາຍເນື້ອໃນ, ຄຳສັບທີ່ຕົນໄດ້ສຶກສາໃຫ້ສະມາຊິກໃນກຸ່ມເຂົ້າໃຈໂດຍຜັດປ່ຽນກັນອາທິບາຍ ແລະ ເຮັດກິດຈະກຳຮ່ວມກັນພາຍໃນກຸ່ມ ເມື່ອເຮັດວຽກກຸ່ມສໍາເລັດແລ້ວກໍ່ອອກລາຍງານໃຫ້ກຸ່ມອື່ນຟັງ. ຈາກນັ້ນກໍ່ທົດສອບເປັນລາຍບຸກຄົນແລ້ວເອົາຄະແນນມາລວມກັນສະເລ່ຍເປັນຄະແນນກຸ່ມ, ກຸ່ມທີ່ໄດ້ຄະແນນສູງສຸດກໍ່ຈະໄດ້ຮັບລາງວັນ ແລະ ຍ້ອງຍໍຊົມເຊີຍຈາກໝູ່ເພື່ອນ ແລະ ຄູ, ສອດຄ່ອງກັບແນວຄິດສຸວິດມູນຄຳ ແລະ ອໍລະໄທມູນຄຳ (2550: 134-136) ໄດ້ສະເໜີຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບການຈັດການຮຽນຮູ້ແບບລົງມືປະຕິບັດ ໝາຍເຖິງຂະບວນການຮຽນຮູ້ທີ່ຈັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ຮ່ວມມື ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອກັນໃນການຮຽນຮູ້ ໂດຍແບ່ງກຸ່ມຜູ້ຮຽນທີ່ມີຄວາມສາມາດຕ່າງກັນອອກເປັນກຸ່ມນ້ອຍໆ ເຊິ່ງເປັນລັກສະນະການຮ່ວມກຸ່ມຢ່າງມີໂຄງສ້າງທີ່ຊັດເຈນ, ມີການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ.

ຂໍ້ແນະນຳ

- ຄູຄວນສຶກສາເຕັກນິກການຈັດການຮຽນຮູ້ແບບລົງມືປະຕິບັດໃຫ້ເຂົ້າໃຈ ແລະ ເລິກເຊິ່ງປະຕິບັດກິດຈະກຳໃຫ້ຖືກຕ້ອງເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍທີ່ກຳນົດໄວ້.
- ຄູຄວນສຶກສາຄວາມສາມາດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ຂອງນັກຮຽນເວລາຈັດກຸ່ມໃຫ້ມີຄວາມເທົ່າທຽມກັນ, ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນແຕ່ລະກຸ່ມຈະໄດ້ຊ່ວຍເຫຼືອກັນ ໃນເວລາເຮັດກິດຈະກຳ.
- ຄູຄວນແນະນຳ ແລະ ໃຫ້ກຳລັງໃຈນັກຮຽນເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນກ້າສະແດງຄວາມຄິດເຫັນຂອງຕົນເພື່ອສະມາຊິກໃນກຸ່ມຂອງຕົນ ແລະ ເພື່ອນໃນຫ້ອງໄດ້ແລກປ່ຽນຮຽນຮູ້ຮ່ວມກັນ.
- ການຈັດກິດຈະກຳໃນຫ້ອງຮຽນ ຄູຄວນຕັ້ງຄຳຖາມແຕ່ງ່າຍຫາຍາກ, ການຈັດລຳດັບຂໍ້ມູນ ແລະ ແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນໃຫ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ.
- ຄູຄວນສິ່ງເສີມໃຫ້ນັກຮຽນເອົາໃຈໃສ່ໃນການສົນທະນາກັບນັກຮຽນດ້ວຍກັນ ແລະ ຄູສອນ ໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ.
- ຄວນມີການນຳເອົາເຕັກນິກການສອນແບບລົງມືປະຕິບັດໄປທົດລອງສອນກັບນັກຮຽນໃນລະດັບມັດທະຍົມສຶກສາ ສໍາລັບວິຊາອື່ນໆ ເຊັ່ນ: ຄະນິດສາດ, ຟີຊິກ, ພາສາລາວ-ວັນນະຄະດີ ແລະ ອື່ນໆອີກ ເພື່ອໃຫ້ຜົນການຄົ້ນຄ້ວາຂອງການນຳໃຊ້ເຕັກນິກການສອນແບບລົງມືປະຕິບັດ ມີຄວາມຊັດເຈນຫຼາຍຂຶ້ນ.

- ຄວນມີການນຳເອົາເຕັກນິກການສອນແບບລົງມືປະຕິບັດ ປຽບທຽບກັບເຕັກນິກການສອນອື່ນເຮັດໃຫ້ການຄົ້ນຄວ້າຊັດເຈນ ຫຼາຍຂຶ້ນ.

ເອກະສານອ້າງອີງ

ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ. (2016). *ວິໄສທັດວ່າດ້ວຍການ ສຶກສາລາວຮອດປີ 2030*. ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ: ໂຮງພິມ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ.

ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ. (2019). *ຄຳສັ່ງວ່າດ້ວຍການນຳ ໃຊ້ຮູບແບບການສອນທີ່ເນັ້ນນັກຮຽນເປັນໃຈກາງ ແລະ ເນັ້ນການປະຕິບັດຕົວຈິງໃນໂຮງຮຽນສາມັນ*. ນະຄອນ ຫຼວງວຽງຈັນ: ໂຮງພິມກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ.

ບຸນຊິມ ສີສະອາດ. (2551). *ການວິໄຈພື້ນຖານ*. ກຸງເທບມະຫາ ນະຄອນ: ວິຣິຍະສານ.

ຈັນທຣາ ແຊ່ລິວ. (2560). *ການຈັດການຮຽນຮູ້ແບບລົງມືປະຕິບັດ ໃນລາຍວິຊາການພັດທະນາທັກສະການຄິດສຳລັບເດັກປະ ຖົມໄວ*. ຊຽງໃໝ່: ມະຫາວິທະຍາໄລລາຊພັດຊຽງໃໝ່.

ມະນັດ ບຸນປະກອບ ພ້ອມຄະນະ. (2543). *ການວິໄຈ ແລະ ພັດທະນາເຕັກນິກການສອນວິທະຍາສາດຕາມແນວທາງ ຄຸນນະພາບຂອງການສຶກສາ*. ກຸງເທບ: ມະຫາວິທະຍາໄລ ສີນະຄະລິນວິໄລດ.

ໄພທຸນ ສິນລາວັດ. (2557). *ເຕີບໂຕຕາມສັກກະຍາພາບສູ່ສັດສະ ວັດທີ 21 ຂອງການສຶກສາໄທ*. ກຸງເທບ: ໂຮງພິມຈຸລາລິງ ກອນມະຫາວິທະຍາໄລ.

ສັກດາ ໄຊກິດພິນໂຍ. (2548). ການສອນແບບໃດສຳລັບ Active Learning. *ນະວັດຕະກຳການຮຽນ-ການສອນ*, 2(2), 12-15.

ສຸຄິນ ສິນທະພານິນ. (2560). *ຄູຍຸກໃໝ່ກັບການຮຽນຮູ້ສູ່ການສຶກ ສາ 4.0*. ກຸງເທບ: ຫ້າງຫຸ້ນສ່ວນຈຳກັດ 9119 ເທັກນິກ ປື້ນຕີ້ງ.

ພອນນີ ລິກິດລັດຕະນະ. (2556). *ການວິໄຈທາງການສຶກສາ*. ສະ ຖາບັນເທັກໂນໂລຢີພະຈອມເກົ້າຄຸນທະຫານລາດກະບັງ: ພິມຄັ້ງທີ 8.

ຊຸມພິນ ສຸວິຊຽນ ພ້ອມຄະນະ. (2561). *ການພັດທະນາຊຸດກິດ ຈະກຳການຮຽນຮູ້ແບບ Active Learning ໂດຍໃຊ້ຮູບ ແບບ SANO Model ສຳລັບນັກຮຽນຊັ້ນມັດທະຍົມປີ ທີ 2 ໂຮງຮຽນໜອງໂສນພິດທະຍາຄົມ*. ກຸງເທບ: ສຳນັກ ງານຄະນະກຳມະການການສຶກສາສຳລັບພື້ນຖານ. ກະ ຊວງສຶກສາທິການ.

ບຸບຫງາ ວັດທະນະ. (2546). Active Learning. *ວາລະສານ ວິຊາການ*, 6(9), 30-34.

ບຸນຊິມ ສີສະອາດ. (2551). *ການວິໄຈພື້ນຖານ*. ກຸງເທບມະຫາ ນະຄອນ: ວິຣິຍະສານ.

ນິນທະລີ ພອນທາດາວິດ ພ້ອມຄະນະ. (2560). *ສະຫຼຸບເລື່ອງ Active learning*. ຈັງຫວັດປະທຸມທານີ. ເອົາມາ <http://www.teched.rmutt.ac.th>:

<http://www.teched.rmutt.ac.th>

ສິລິພອນ ມະໂນພິເຊດວັດທະນາ. (2547). *ການພັດທະນາຮູບ ແບບການຮຽນ-ການສອນວິທະຍາສາດແບບບູລະນາການ ທີ່ເນັ້ນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຜູ້ຮຽນໃນການຮຽນຮູ້ແບບ ລົງມືປະຕິບັດ ເລື່ອງຮ່າງກາຍມະນຸດ*. ກຸງເທບ: ມະຫາວິທະຍາໄລສີນະຄະລິນວິໄລດ.

ພອຍໄພລິນ ນິນກອນ. (2562). *ແນວທາງການຈັດການຮຽນຮູ້ ແບບປະຕິບັດ*. ກຸງເທບ: ສຳນັກງານເຂດພື້ນທີ່ມັດທະຍົມ ສຶກສາ ເຂດ 35.

Benjamin Bloom. (1976). *Human characteristics and school learning*. McGraw-Hill.

Bernie Trilling, & Charles Fadel. (2009). *Century Skills 21st. ed.* ໃນ Ackerman Gary, *Learning for life in our times* (ໜ້າ. 1-3). San Francisco: Josseybass.

Brooked. (2005). *Discussion as the way of teaching: Tools and Technics for democratic classrooms 21st*. San Francisco: Jossey-Bass.

Charles C. Bonwell, & James A. Eison. (1991). *Active Learning: Creative Excitement in the classroom*. Washington, D.C.: ASHE-ERIC Higher Education Reports No. 1.

Jerome, I. Rotgans, & Henk, G. Schmidt. (2011). *Situational interest and academic achievement in the active-learning classroom*. *Learning and Instruction*, 21(1), 58-67.

Lynn Jaffe. (2014). *Chapter 12: Games are Multidimensional in Educational Situations. In: Innovative Teaching Strategies in Nursing and Related Health Professions.* Burlington.: Jones & Bartlett Learning,.

Shenker; Goss; & Beinstein. (1996). *Instructional Resource Manual for Psychology: Implementing Active Learning in the Classroom.* ເອີ້ນໆ September 12, 2020, ຈາກ <http://s.psych/uiuc.edu/~jskenker/active.html>.
<http://s.psych/uiuc.edu/~jskenker/active.html>.

T. Peter Ewell. (1997). *Organizing for Learning: A New Imperative.*
<http://www.aahea.org/articles/ewell.htm>.